Direktiva 2006/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta

z dne 15. marca 2006

o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti ter o spremembi Direktive 2004/35/ES

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 175(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([1]),

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ([2]),

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ([3]), glede na skupno besedilo, ki ga je odobril Spravni odbor dne 8. decembra 2005,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Sporočilo Komisije z naslovom „Varno izvajanje rudarskih dejavnosti: izkušnje iz nedavnih rudarskih nesreč“ določa kot enega od svojih prednostnih ukrepov pobudo za urejanje ravnanja z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti. Ta ukrep je namenjen kot dopolnilo pobudam v skladu z Direktivo 2003/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2003 o spremembi Direktive Sveta 96/82/ES o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi ([4]), kakor tudi pripravi dokumenta o najboljših razpoložljivih tehnologijah glede ravnanja z rudarsko jalovino in jalovino, ki nastaja pri bogatenju, v okviru Direktive Sveta 96/61/ES z dne 24. septembra 1996 o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja ([5]).

(2) V svoji resoluciji z dne 5. julija 2001 ([6]) o tem sporočilu se je Evropski parlament odločno strinjal s potrebo po direktivi o odpadkih iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti pridobivanja mineralnih surovin.

(3) Sklep št. 1600/2002/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. julija 2002 o šestem okoljskem akcijskem programu Skupnosti ([7]) določa kot cilj glede odpadkov, ki se še vedno proizvajajo, da se mora zmanjšati njihova nevarnost in da morajo predstavljati čim manjše tveganje, da je treba dajati prednost predelavi in zlasti recikliranju, da je treba količino odpadkov, namenjenih za odlaganje, zmanjšati na najmanjšo možno mero ter varno odstraniti in da je treba odpadke, namenjene za odlaganje, obdelati čim bližje kraju njihovega nastanka, če to ne vpliva na manjšo učinkovitost postopkov ravnanja z odpadki. Hkrati Sklep št. 1600/2002/ES kakor prednostni ukrep glede naravnih in drugih nesreč predpisuje razvoj ukrepov za pomoč pri preprečevanju nevarnosti večjih nesreč s posebnim poudarkom na nevarnostih, ki izhajajo iz rudarstva, ter razvoj ukrepov glede rudarskih odpadkov. Sklep št. 1600/2002/ES prav tako določa prednostni ukrep spodbujanja trajnostnega upravljanja rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti, da se zmanjša njihov vpliv na okolje.

(4) V skladu s cilji okoljske politike Skupnosti je treba določiti minimalne zahteve, da se v največji meri prepreči ali zmanjša škodljive učinke na okolje ali zdravje ljudi, ki jih povzroča ravnanje z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti, kakor so jalovina, ki nastane pri bogatenju (tj. trdni odpadni ostanki ali mulj, ki nastanejo pri bogatenju mineralnih snovi z različnimi postopki), rudarska jalovina in odkrivka (tj. material, ki se ga v postopku dostopa do rude ali rudnega telesa prestavlja, vključno s stopnjo priprave) ter vrhnja plast tal (tj. zgornja plast tal), če ti predstavljajo odpadke v skladu z ustrezno opredelitvijo iz Direktive Sveta 75/442/EGS z dne 15. julija 1975 o odpadkih ([8]).

(5) V skladu z odstavkom 24 Johannesburškega načrta o izvajanju trajnostnega razvoja, ki je bil sprejet v okviru

([1]) UL C 80, 30.3.2004, str. 35.

([2]) UL C 109, 30.4.2004, str. 33.

([3]) Mnenje Evropskega parlamenta z dne 31. marca 2004 (UL C 103 E, 29.4.2004, str. 451), Skupno stališče Sveta z dne 12. aprila 2005 (UL C 172 E, 12.7.2005, str. 1) in Stališče Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2005 (še ni objavljeno v Uradnem listu). Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 18. januarja 2006 in Sklep Sveta z dne 30. januarja 2006.

([4]) UL L 345, 31.12.2003, str. 97.

([5]) UL L 257, 10.10.1996, str. 26. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 166/2006 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 33, 4.2.2006, str. 1).

([6]) UL C 65 E, 14.3.2002, str. 382.

([7]) UL L 242, 10.9.2002, str. 1.

([8]) UL L 194, 25.7.1975, str. 39. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

Organizacije združenih narodov na Svetovnem vrhu o trajnostnem razvoju leta 2002, je treba zaščititi bazo naravnih virov ekonomskega in socialnega razvoja ter s trajnostnim in celovitim upravljanjem z bazo naravnih virov obrniti sedanji trend degradacije naravnih virov.

(6) V skladu s tem mora ta direktiva obravnavati ravnanje z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti na kopnem, to so odpadki, ki nastanejo pri raziskovanju, pridobivanju (vključno s stopnjo priprave), bogatenju in skladiščenju mineralnih surovin ter pri obratovanju kamnolomov. Vendar pa mora to ravnanje odražati načela in prednostne naloge, kakor jih določa Direktiva 75/442/EGS, ki se v skladu s svojim členom 2(1)(b)(ii) še naprej uporablja za vse vidike ravnanja z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti, ki jih ne ureja ta direktiva.

(7) Da bi se izognili podvajanju in nesorazmernim upravnim zahtevam, je področje uporabe te direktive treba omejiti na tiste posebne dejavnosti, ki veljajo za prednostne pri doseganju njenih ciljev.

(8) V skladu s tem določbe te direktive ne veljajo za tiste tokove odpadkov, ki – četudi so nastali med postopki pridobivanja ali bogatenja mineralnih snovi – niso neposredno povezani s postopkom pridobivanja ali bogatenja, npr. živilski odpadki, odpadna olja, izrabljena vozila, iztrošene baterije in akumulatorji. Ravnanje s takimi odpadki naj bi opredelile določbe Direktive 75/442/EGS ali Direktive Sveta 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih [1] ali druga ustrezna zakonodaja Skupnosti, kakor velja za odpadke, ki nastanejo na lokaciji raziskovanja, pridobivanja ali bogatenja in so prepeljani na lokacijo, ki po tej direktivi ne velja za objekt za ravnanje z odpadki.

(9) Ta direktiva se prav tako ne uporablja za odpadke, ki nastanejo pri raziskovanju, pridobivanju ali bogatenju mineralnih surovin na morju, ali za injiciranje vode in ponovno injiciranje izčrpane podzemne vode, medtem ko za inertne odpadke, nenevarne odpadke, ki nastanejo pri raziskovanju, za neonesnažena tla in odpadke, ki nastanejo pri pridobivanju, predelavi in skladiščenju šote, zaradi njihovega manjšega tveganja za okolje velja le v omejenem obsegu. Države članice lahko zmanjšajo ali opustijo določene zahteve za nenevarne odpadke, ki niso inertni. Vendar pa te izjeme ne veljajo za objekte za ravnanje z odpadki kategorije A.

(10) Četudi ta direktiva ureja ravnanje z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti, ki so lahko radioaktivni, pa ne zajema vidikov, ki se nanašajo posebej na radioaktivnost, ki so predmet obravnave po Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo (Euratom).

(11) Da bi ostale zveste načelom in prednostnim ciljem iz Direktive 75/442/EGS in zlasti členoma 3 in 4 Direktive, morajo države članice zagotoviti, da upravljavci, ki se ukvarjajo z rudarskimi in drugimi ekstraktivnimi dejavnostmi, sprejmejo vse potrebne ukrepe, da v največji možni meri preprečijo ali zmanjšajo morebitne škodljive učinke, dejanske ali možne, na okolje ali zdravje ljudi, ki jih povzroča ravnanje z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti.

(12) Ti ukrepi morajo med drugim temeljiti na konceptu najboljših razpoložljivih tehnologij, kakor jih opredeljuje Direktiva 96/61/ES, pri uporabi teh tehnologij pa morajo države članice določiti, kako je mogoče upoštevati tehnične lastnosti objekta za ravnanje z odpadki, njegovo umestitev v prostor in krajevne okoljske razmere.

(13) Države članice morajo zagotoviti, da upravljavci v rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnostih pripravijo ustrezne načrte ravnanja z odpadki za preprečevanje ali zmanjševanje, obdelavo, predelavo in odlaganje rudarskih odpadkov. Ti načrti morajo biti strukturirani tako, da zagotovijo ustrezno načrtovanje možnosti ravnanja z odpadki, z namenom kar najbolj zmanjšati nastajanje odpadkov in njihovo škodljivost ter spodbujati predelavo odpadkov. Poleg tega je treba odpadke iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti razvrščati glede na njihovo sestavo, s čimer se v največji možni meri zagotovi predvidljivo reagiranje odpadkov.

(14) Za zmanjšanje nevarnosti nesreč in za zagotavljanje visoke stopnje varovanja okolja in zdravja ljudi morajo države članice zagotoviti, da vsak upravljavec objekta za ravnanje z odpadki kategorije A sprejme in izvaja politiko preprečevanja večjih nesreč z odpadki. V smislu preventivnih ukrepov to pomeni oblikovanje sistema varnega upravljanja, načrtov za ukrepanje ob nesrečah ter posredovanje varnostnih informacij osebam, ki bi bile ob večji nesreči najverjetneje prizadete. V primeru nesreče morajo biti upravljavci zavezani, da pristojnim organom posredujejo vse ustrezne informacije, potrebne za ublažitev dejanske ali možne okoljske škode. Te posebne zahteve ne veljajo za tiste objekte za ravnanje z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti, ki spadajo v področje uporabe Direktive 96/82/ES.

[1] UL L 182, 16.7.1999, str. 1. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003.

(15) Objekt za ravnanje z odpadki se v kategorijo A ne uvrsti zgolj na podlagi tveganj za varnost in varovanje zdravja delavcev v rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnostih, ki ju ureja druga zakonodaja Skupnosti, zlasti direktivi 92/91/EGS ([1]) in 92/104/EGS ([2]).

(16) Zaradi posebne narave ravnanja z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti je treba uvesti posebne postopke za vlogo in dovoljenje glede objektov za ravnanje z odpadki, ki sprejemajo takšne odpadke. Hkrati morajo države članice sprejeti potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da pristojni organi v rednih časovnih presledkih ponovno preverijo in po potrebi posodobijo pogoje dovoljenja.

(17) Države članice morajo biti obvezane, da v skladu s Konvencijo UNECE o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah z dne 25. junija 1998 (Aarhuška konvencija) zagotovijo, da je javnost obveščena o vlogi za dovoljenje za ravnanje z odpadki in da potekajo posvetovanja z zadevno javnostjo, preden se izda dovoljenje za ravnanje z odpadki.

(18) Treba je jasno določiti zahteve, ki jih morajo izpolnjevati objekti za ravnanje z odpadki, ki sprejemajo odpadke iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti glede lokacije, upravljanja, nadzorovanja, zapiranja ter preventivnih in zaščitnih ukrepov za kratkoročno in dolgoročno varovanje okolja pred vsakršno nevarnostjo, predvsem pred onesnaževanjem podzemne vode s pronicanjem izcedne vode v tla.

(19) Treba je jasno opredeliti objekte za ravnanje z odpadki kategorije A, ki sprejemajo odpadke iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti, ob upoštevanju verjetnih učinkov morebitnega onesnaženja, do katerega bi prišlo zaradi obratovanja takšnih objektov ali zaradi nesreče, pri kateri bi prišlo do izpusta odpadkov iz takšnih objektov.

(20) Odpadki, ki se jih vrača v odkopane prostore, bodisi zaradi njihove sanacije bodisi zaradi gradbenih namenov, povezanih s postopki izkoriščanja mineralnih surovin, kakor je gradnja ali vzdrževanje v odkopanih prostorih, dostopnih poti za stroje, transportnih poti, neprepustnih pregrad, varnostnih pregrad ali nasipov, morajo prav tako biti predmet določenih zahtev, da se zaščiti površinske in podzemne vode, zagotovi stabilnost takšnih odpadkov ter zagotovi primerno spremljanje po prenehanju takšnih dejavnosti. V skladu s tem takšni odpadki niso predmet zahtev te direktive, ki se nanaša izključno na „objekte za ravnanje z odpadki“, z izjemo zahtev iz posebnih določb o odkopanih prostorih.

(21) Zaradi zagotavljanja pravilne gradnje in vzdrževanja objektov za ravnanje z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti morajo države članice sprejeti ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da načrtovanje, umeščanje v prostor in upravljanje takšnih objektov izvajajo strokovno usposobljene osebe. Treba je zagotoviti, da usposabljanje in pridobljeno znanje upravljavcem in osebju zagotavljata potrebno usposobljenost. Pristojni organi se morajo prepričati, da upravljavci upoštevajo potrebne ukrepe pri izgradnji in vzdrževanju novih objektov za ravnanje z odpadki ali pri širitvi ali spreminjanju obstoječih objektov za ravnanje z odpadki, vključno v fazi po zaprtju.

(22) Treba je oblikovati postopke spremljanja med obratovanjem objektov za ravnanje z odpadki in v fazi po njihovem zaprtju. Obdobje spremljanja in nadzora objekta za ravnanje z odpadki kategorije A po njegovem zaprtju je treba določiti sorazmerno s tveganjem, ki ga predstavlja posamezni objekt za ravnanje z odpadki, podobno kot določa Direktiva 1999/31/ES.

(23) Treba je določiti kdaj in kako se zapre objekt za ravnanje z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti ter določiti obveznosti in odgovornosti, ki jih ima upravljavec v obdobju po zaprtju.

(24) Države članice morajo od upravljavcev v rudarski in drugih ekstraktivnih dejavnostih zahtevati, da izvajajo nadzor nad spremljanjem in upravljanjem, da preprečijo onesnaževanje voda in tal ter prepoznajo morebitne škodljive učinke, ki bi jih njihovi objekti za ravnanje z odpadki lahko imeli na okolje ali zdravje ljudi. Za čim večje zmanjšanje onesnaževanja vode mora odlaganje odpadkov v sprejemno vodno telo potekati v skladu z Direktivo 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike ([3]). Nadalje je treba koncentracije cianida in cianidnih spojin iz nekaterih rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti v usedalnih bazenih jalovine zaradi njihovih škodljivih in strupenih učinkov zmanjšati na najmanjšo možno mero z uporabo najboljših razpoložljivih tehnologij. Temu primerno je v skladu s to direktivo in za preprečitev takšnih učinkov treba določiti največje dovoljene koncentracije.

(25) Upravljavci objektov za ravnanje z odpadki, ki sprejemajo odpadke iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti bi morali položiti finančno ali podobno garancijo v skladu s postopki, ki jih določijo države članice, s čimer zagotovijo, da bodo izpolnjene vse obveznosti, ki izhajajo iz dovoljenja, vključno s tistimi, ki se nanašajo na zaprtje in upravljanje objekta za ravnanje z odpadki po zaprtju. Finančna garancija bi morala

([1]) Direktiva Sveta 92/91/EGS z dne 3. novembra 1992 o minimalnih zahtevah za izboljšanje varnosti in zdravja pri delu za delavce v dejavnostih pridobivanja rudnin z vrtanjem (enajsta posebna direktiva v smislu člena 16(1) Direktive 89/391/EGS) (UL L 348, 28.11.1992, str. 9).

([2]) Direktiva Sveta 92/104/EGS z dne 3. decembra 1992 o minimalnih zahtevah za izboljšanje varnosti in zdravja delavcev v dejavnostih površinskega in podzemnega pridobivanja rudnin (dvanajsta posebna direktiva v smislu člena 16(1) Direktive 89/391/EGS) (UL L 404, 31.12.1992, str. 10).

([3]) UL L 327, 22.12.2000, str. 1. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Odločbo št. 2455/2001/ES (UL L 331, 15.12.2001, str. 1).

zadostovati za kritje stroškov sanacije objekta zemljišča, na katerega vpliva objekt za ravnanje z odpadki, kar vključuje sam objekt za ravnanje z odpadki, kot je opisano v načrtu za ravnanje z odpadki, pripravljenim v skladu s členom 5 in zahtevanim z dovoljenjem iz člena 7, ki bi jo izvedla ustrezno usposobljena in neodvisna tretja oseba. Tako garancijo je treba zagotoviti pred začetkom odlaganja v objektu za ravnanje z odpadki in jo je treba periodično prilagajati. Hkrati je v skladu z načelom plačila povzročitelja obremenitve in Direktivo 2004/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o okoljski odgovornosti v zvezi s preprečevanjem in sanacijo okoljske škode [1]) potrebno pojasniti, da so upravljavci objekta za ravnanje z odpadki, ki sprejema odpadke iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti, ustrezno odgovorni glede okoljske škode, ki jo povzroči njihova dejavnost, ali neposredne nevarnosti povzročitve take škode.

(26) V primeru obratovanja objekta za ravnanje z odpadki, ki sprejema odpadke iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti in ki ima lahko pomembne škodljive čezmejne učinke na okolje ali predstavlja kakršna koli iz tega izhajajoča tveganja za zdravje ljudi na ozemlju druge države članice, je treba določiti skupni postopek, ki olajša posvetovanje med sosednjimi državami. To je treba narediti zaradi zagotavljanja ustrezne izmenjave informacij med organi in ustrezne obveščenosti javnosti o vseh takšnih objektih za ravnanje z odpadki, ki bi lahko imeli škodljive učinke za okolje druge države članice.

(27) Države članice morajo zagotoviti, da pristojni organi organizirajo učinkovit sistem inšpekcijskega nadzora ali drugih nadzornih ukrepov glede objektov za ravnanje z odpadki, ki sprejemajo odpadke iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti. Brez poseganja v obveznosti upravljavca, ki izhajajo iz dovoljenja, je treba pred začetkom odlaganja opraviti inšpekcijski nadzor, ki preveri, ali so bili upoštevani pogoji iz dovoljenja. Hkrati morajo države članice zagotoviti, da upravljavci in njihovi nasledniki vodijo ažurno evidenco zapisov o takšnih objektih za ravnanje z odpadki ter da upravljavci svojim naslednikom prenesejo informacije glede stanja objekta za ravnanje z odpadki in njegovega obratovanja.

(28) Države članice Komisiji redno poročajo o izvajanju te direktive, vključno z informacijami o nesrečah ali neposrednih nevarnostih nesreč. Na podlagi teh poročil Komisija poroča Evropskemu parlamentu in Svetu.

(29) Države članice morajo sprejeti določbe o kaznih v primeru kršitve te direktive in zagotoviti njihovo izvajanje. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

(30) Države članice morajo zagotoviti popis zaprtih objektov za ravnanje z odpadki na njihovem ozemlju, vključno z zapuščenimi lokacijami, da bi se lahko ugotovilo tiste, ki povzročajo resne negativne vplive na okolje oziroma bi lahko v kratkoročnem ali srednjeročnem obdobju postale resna grožnja zdravju ljudi ali okolju. Takšen popis bo predstavljal podlago za ustrezen program ukrepov.

(31) Komisija mora zagotoviti ustrezno izmenjavo znanstvenih in tehničnih informacij o načinu izvajanja popisa zaprtih objektov za ravnanje z odpadki na ravni držav članic ter o razvoju metodologij za pomoč državam članicam pri upoštevanju te direktive glede sanacije zaprtih objektov za ravnanje z odpadki. Nadalje je treba zagotoviti izmenjavo informacij o najboljših razpoložljivih tehnologijah znotraj držav članic in med njimi.

(32) Za dosledno uporabo člena 6 Pogodbe se zahteve v zvezi z varstvom okolja vključijo v izvajanje politik in dejavnosti Skupnosti za spodbujanje trajnostnega razvoja.

(33) Ta direktiva bi lahko bila uporabno orodje za upoštevanje pri preverjanju, ali projekti, ki jih financira Skupnost v okviru razvojne pomoči, vključujejo potrebne ukrepe za preprečevanje ali čim večje zmanjšanje morebitnih negativnih učinkov na okolje. Takšen pristop je skladen s členom 6 Pogodbe, zlasti glede vključevanja zahtev varstva okolja v politiko Skupnosti na področju razvojnega sodelovanja.

(34) Cilja te direktive, ki je izboljšanje ravnanja z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti, države članice ne morejo zadovoljivo doseči same, ker napačno ravnanje z odpadki lahko povzroči čezmejno onesnaženje. V skladu z načelom plačila povzročitelja obremenitve je med drugim treba upoštevati morebitno okoljsko škodo, ki jo lahko povzročijo odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti, različne nacionalne uporabe tega načela pa lahko povzročijo znatna neskladja med finančnimi bremeni gospodarskih subjektov. Nadalje obstoj različnih nacionalnih politik o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti ovira cilj zagotovitve minimalne stopnje varnega in odgovornega ravnanja s takšnimi odpadki in povečanja njihove predelave v celotni Skupnosti. Ker se torej zaradi obsega in učinkov predlaganega ukrepa ta cilj lažje doseže na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz tega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje tega cilja.

[1]) UL L 143, 30.4.2004, str. 56.

(35) Ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive, je treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil [1].

(36) Obratovanje objektov za ravnanje z odpadki, ki obratujejo v trenutku prenosa te direktive, je treba urediti, da se v določenem časovnem roku zagotovi potrebne ukrepe za njihovo prilagoditev zahtevam te direktive.

(37) V skladu z odstavkom 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljšem pripravi zakonodaje [2] se države članice spodbuja, da za svoje potrebe in v interesu Skupnosti izdelajo in objavijo lastne tabele, ki naj kolikor nazorno je to mogoče prikažejo korelacijo med to direktivo in ukrepi za prenos v nacionalno pravo –

SPREJELA NASLEDNJO DIRETKTIVO:

Člen 1

Vsebina

Ta direktiva zagotavlja ukrepe, postopke in smernice za preprečevanje ali zmanjševanje, kolikor je mogoče, škodljivih učinkov na okolje, zlasti vode, zrak, tla, živalstvo, rastlinstvo in pokrajino ter kakršnih koli iz tega izhajajočih tveganj za zdravje ljudi, ki nastanejo kot posledica ravnanja z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ob upoštevanju odstavkov 2 in 3 ta direktiva zajema ravnanje z odpadki, ki nastanejo pri raziskovanju, pridobivanju, bogatenju in skladiščenju mineralnih surovin in obratovanju kamnolomov, v nadaljevanju „rudarski odpadki“.

2. Iz področja uporabe te direktive so izključeni:

(a) odpadki, ki nastanejo pri raziskovanju, pridobivanju in bogatenju mineralnih surovin ter obratovanju kamnolomov, ki pa ne nastanejo neposredno kot posledica teh postopkov;

(b) odpadki, ki nastanejo pri raziskovanju, pridobivanju in bogatenju mineralnih surovin na morju;

(c) injiciranje vode in ponovno injiciranje izčrpane podzemne vode, kot je določeno v prvi in drugi alinei člena 11(3)(j) Direktive 2000/60/ES, do mere, ki jo dopušča ta člen.

3. Za inertne odpadke in neonesnažena tla, ki so posledica raziskovanja, pridobivanja, bogatenja in skladiščenja mineralnih surovin ter obratovanja kamnolomov, in odpadke, ki nastanejo pri pridobivanju, predelavi in skladiščenju šote, ne veljajo členi 7, 8, 11(1) in (3), 12, 13(6), 14 in 16, razen če se ne odlagajo v objektih za ravnanje z odpadki kategorije A.

Pristojni organ lahko zmanjša ali opusti zahteve glede odlaganja nenevarnih odpadkov, nastalih pri raziskovanju mineralnih surovin, razen olj in evaporitov, ki niso sadra in anhidrid, in odlaganja neonesnaženih tal in odpadkov, ki nastanejo pri pridobivanju, predelavi in skladiščenju šote, če je prepričan, da so izpolnjene zahteve iz člena 4.

Države članice lahko zmanjšajo ali opustijo zahteve iz členov 11(3), 12(5) in (6), 13(6), 14 in 16 glede nenevarnih odpadkov, ki niso inertni, razen če se ne odlagajo v objektih za ravnanje z odpadki kategorije A.

4. Ne glede na drugo zakonodajo Skupnosti za odpadke, ki so zajeti v področje uporabe te direktive, Direktiva 1999/31/ES ne velja.

Člen 3

Opredelitev pojmov

Za namene te direktive:

(1) „odpadki“ pomenijo odpadke, kakor so opredeljeni v členu 1(a) Direktive 75/442/EGS;

(2) „nevarni odpadki“ pomenijo odpadke, kakor so opredeljeni v členu 1(4) Direktive Sveta 91/689/EGS z dne 12. decembra 1991 o nevarnih odpadkih [3];

(3) „inertni odpadki“ pomenijo odpadke, ki se fizikalno, kemično ali biološko bistveno ne spreminjajo. Inertni odpadki ne bodo razpadli, zgoreli ali kako drugače kemijsko ali fizikalno reagirali, se ne bodo biološko razgradili in ne bodo imeli škodljivih učinkov na druge snovi, s katerimi bodo prišli v stik, na način, ki bi lahko povzročil onesnaženje okolja ali škodoval zdravju ljudi. Skupna sposobnost izluževanja in vsebnost onesnaževal v odpadkih ter ekotoksičnost izcedne vode morajo biti zanemarljive in zlasti ne smejo ogrožati kakovosti površinskih voda in/ali podzemne vode;

[1] UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

[2] UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

[3] UL L 377, 31.12.1991, str. 20. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 166/2006.

(4) „neonesnažena tla“ pomeni zemljo, ki se med izvajanjem ekstraktivnih dejavnosti odstrani z zgornje plasti tal in ki se v skladu z nacionalno zakonodajo države članice, v kateri se dejavnost izvaja, in zakonodajo Skupnosti ne šteje za onesnaženo;

(5) „mineralna surovina“ ali „mineral“ pomeni naravno nahajališče organskih ali anorganskih snovi v zemeljski skorji, kakor so na primer energetske surovine, rude kovin, industrijski minerali in mineralne surovine za gradbeništvo, vendar izključujoč vode;

(6) „rudarska in druge ekstraktivne dejavnosti“ pomeni vse objekte in podjetja, ki se ukvarjajo s površinskim ali podzemnim izkoriščanjem mineralnih surovin v tržne namene, vključno s črpanjem iz vrtin ali bogatenjem pridobljenega materiala;

(7) „na morju“ zajema tisto območje morja in morskega dna, ki se od nivoja nizke vode pri običajnem ali srednje močnem plimovanju razteza navzven;

(8) „bogatenje“ pomeni mehanski, fizikalni, biološki, termični ali kemični postopek ali vrsto takšnih postopkov, ki se izvajajo na mineralnih surovinah, vključno pri obratovanju kamnolomov, z namenom izkoriščanja mineralnih surovin, vključno s spreminjanjem velikosti, razvrščanjem, ločevanjem in izluževanjem, in ponovno predelavo neizrabljenih ostankov izkoriščanja mineralnih surovin, vendar brez taljenja, termičnih postopkov predelave (razen žganja apnenca) in metalurških postopkov;

(9) „jalovina, ki nastane pri bogatenju“ pomeni odpadno trdno snov ali mulj, ki ostane po bogatenju mineralnih surovin s postopki ločevanja (npr. drobljenje, mletje, ločevanje po velikosti, flotacija in druge fizikalno-kemijske tehnike) za ločitev koristnih mineralov od jalovine/manj vredne hribine;

(10) „jalovišče“ pomeni na površju zgrajen objekt za odlaganje trdnih odpadkov;

(11) „pregrada“ pomeni objekt, ki je zgrajen, da zadržuje ali razmejuje vodo in/ali odpadke znotraj usedalnega bazena;

(12) „usedalni bazen“ pomeni naraven ali umetno zgrajen objekt, kamor se odlagajo drobnozrnati odpadki, navadno jalovina, ki nastane pri bogatenju, skupaj z različnimi količinami proste vode, ki nastanejo pri bogatenju mineralnih surovin ter čiščenju in recikliranju tehnološke vode;

(13) „lahko sprostljiv cianid“ pomeni cianid in cianidne spojine, ki se disociira v šibki kislini z določenim pH;

(14) „izcedne vode“ so vse tekočine, ki pronicajo skozi odložene odpadke in odtekajo iz objekta za ravnanje z odpadki ali se v njem zadržujejo, vključno z onesnaženimi drenažnimi vodami, ki bi utegnile imeti škodljive učinke na okolje, če niso ustrezno obdelane;

(15) „objekt za ravnanje z odpadki“ pomeni kakršno koli območje, namenjeno zbiranju ali odlaganju rudarskih odpadkov, bodisi v trdnem ali tekočem stanju bodisi v raztopini ali suspenziji, za sledeče časovno obdobje:

— takoj za objekte za ravnanje z odpadki kategorije A in objekte za nevarne odpadke, ki so opisani v načrtu ravnanja z odpadki,

— več kakor šest mesecev za objekte za nevarne odpadke, ki nastanejo nepričakovano,

— več kakor eno leto za objekte, namenjene nenevarnim odpadkom, ki niso inertni,

— več kakor tri leta za objekte, namenjene neonesnaženim tlom, nenevarnim odpadkom, ki nastanejo pri raziskovanju, odpadkom, ki nastanejo pri pridobivanju, predelavi in skladiščenju šote, ter inertnim odpadkom.

Takšni objekti vključujejo vsakršne pregrade ali druge strukture, ki služijo sprejemanju, zadrževanju, razmejevanju ali kako drugače služijo takšnemu objektu ter zajemajo jalovišča in usedalne bazene, čeprav niso omejeni nanje; takšni objekti pa ne vključujejo odkopanih prostorov, kamor se po pridobivanju mineralov odlagajo odpadki za sanacijske in gradbene namene;

(16) „večja nesreča“ pomeni dogodek, ki se zgodi tekom postopka ravnanja z rudarskimi odpadki na katerem koli objektu, za katerega velja ta direktiva, ki povzroči na objektu ali izven njega takojšnjo ali dolgoročno hudo nevarnost za zdravje ljudi in/ali za okolje;

(17) „nevarna snov“ pomeni snov, zmes ali pripravek, ki je nevaren v smislu Direktive 67/548/EGS [1] ali Direktive 1999/45/ES [2];

(18) „najboljša razpoložljiva tehnologija“ pomeni tehnologijo, kakor je opredeljena v členu 2(11) Direktive 96/61/ES;

---

[1] Direktiva Sveta 67/548/EGS z dne 27. junija 1967 o približevanju zakonov in drugih predpisov v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih snovi (UL 196, 16.8.1967, str. 1). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2004/73/ES (UL L 152, 30.4.2004, str. 1).

[2] Direktiva 1999/45/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 31. maja 1999 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih pripravkov (UL L 200, 30.7.1999, str. 1). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2006/8/ES (UL L 19, 24.1.2006, str. 12).

(19) „sprejemno vodno telo“ pomeni površinsko vodo, podzemno vodo, somornice in obalno morje, kakor je opredeljeno v členu 2(1), (2), (6) in (7) Direktive 2000/60/ES;

(20) „sanacija“ pomeni obdelavo zemljišča, ki je prizadeto zaradi objekta za ravnanje z odpadki, da se zemljišče povrne v zadovoljivo stanje, ob posebnem upoštevanju kakovosti tal, prosto živečih živali in rastlin, sladkovodnih sistemov, pokrajine in ustreznih koristnih možnosti rabe;

(21) „raziskovanje“ pomeni iskanje gospodarsko izkoristljivih nahajališč mineralnih surovin, vključno z vzorčenjem, masovnim vzorčenjem, vrtanjem in razkopi, razen del, ki so potrebna za pripravo takšnih nahajališč, ter kakršne koli dejavnosti, ki so neposredno povezane z obstoječim postopkom izkoriščanja mineralnih surovin;

(22) „javnost“ pomeni eno ali več fizičnih ali pravnih oseb in v skladu z nacionalno zakonodajo ali prakso njihova združenja, organizacije ali skupine;

(23) „zadevna javnost“ pomeni javnost, na katero vplivajo ali bi utegnili vplivati postopki okoljskega odločanja ali ki ima interes pri takem odločanju, kakor je predvideno v členih 6 in 7 te direktive; v tej opredelitvi se šteje, da imajo nevladne organizacije, ki podpirajo varstvo okolja in izpolnjujejo katere koli pogoje nacionalne zakonodaje, interes pri takem odločanju;

(24) „upravljavec“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki je v skladu z nacionalno zakonodajo države članice, v kateri poteka postopek ravnanja z odpadki, vključno z začasnim skladiščenjem rudarskih odpadkov ter obratovanjem in v fazi po zaprtju, pristojna za ravnanje z rudarskimi odpadki;

(25) „imetnik odpadkov“ pomeni proizvajalca rudarskih odpadkov ali fizično ali pravno osebo, ki jih ima v posesti;

(26) „pristojna oseba“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki ima v skladu z nacionalno zakonodajo države članice, v kateri deluje, tehnično znanje in izkušnje, potrebne za izvrševanje nalog iz te direktive;

(27) „pristojni organ“ pomeni organ ali organe, ki jih država članica določi za odgovorne za izvrševanje nalog iz te direktive;

(28) „lokacija“ pomeni celotno zemljišče na določenem geografskem prostoru, s katerim upravlja upravljavec;

(29) „znatna sprememba“ pomeni spremembo v strukturi ali obratovanju objekta za ravnanje z odpadki, ki ima lahko po mnenju pristojnega organa pomembne negativne učinke na zdravje ljudi ali okolje.

Člen 4

Splošne zahteve

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se pri ravnanju z rudarskimi odpadki ne ogroža zdravja ljudi in uporablja postopkov ali metod, ki bi utegnile škoditi okolju, zlasti pa, da ni tveganja za vode, zrak, tla ter rastline in živali, da ni motenja zaradi hrupa ali vonjav in ni škodljivih učinkov na pokrajino ali kraje posebnega pomena. Države članice tudi sprejmejo potrebne ukrepe, da se prepreči zapuščanje, odmetavanje ali nenadzorovano odlaganje rudarskih odpadkov.

2. Države članice zagotovijo, da upravljavec sprejme vse potrebne ukrepe za preprečevanje ali zmanjševanje, kolikor je mogoče, škodljivih učinkov na okolje ali zdravje ljudi, ki nastanejo kot posledica ravnanja z rudarskimi odpadki. To vključuje upravljanje kakršnega koli objekta za ravnanje z odpadki, tudi po njegovem zaprtju, preprečevanje večjih nesreč, v katere je ta objekt vpleten, ter omejevanje njihovih posledic za okolje in zdravje ljudi.

3. Ukrepi iz odstavka 2 med drugim temeljijo na najboljši razpoložljivi tehnologiji, brez predpisovanja uporabe določene metode ali tehnologije in ob upoštevanju tehničnih lastnosti objekta za ravnanje z odpadki, njegove umestitve v prostoru in krajevnih okoljskih razmer.

Člen 5

Načrt ravnanja z odpadki

1. Države članice zagotovijo, da upravljavec pripravi načrt ravnanja z odpadki za zmanjšanje, obdelavo, predelavo in odstranjevanje rudarskih odpadkov ob upoštevanju načela trajnostnega razvoja.

2. Cilji načrta ravnanja z odpadki so:

(a) tpreprečiti ali zmanjšati nastajanje odpadkov in njihovo škodljivost, predvsem:

(i) upoštevajoč ravnanje z odpadki pri načrtovanju in izbiri metode, ki je bila uporabljena za pridobivanje in bogatenje mineralnih surovin;

(ii) upoštevajoč spremembe, ki so jim rudarski odpadki morebiti izpostavljeni zaradi povečanja površin in izpostavljenosti razmeram na površju;

(iii) z uporabo rudarskih odpadkov za zasipanje odkopanih prostorov po pridobivanju mineralnih surovin, če je to tehnično in ekonomsko izvedljivo ter okolju prijazno, v skladu z obstoječimi okoljskimi standardi na ravni Skupnosti in po potrebi z zahtevami te direktive;

(iv) tako, da se vrhnjo plast tal po zaprtju objekta za ravnanje z odpadki vrne na prvotno mesto ali, če v praksi to ni izvedljivo, se jo ponovno uporabi drugje;

(v) z uporabo manj nevarnih snovi pri bogatenju mineralnih surovin;

(b) spodbujati predelavo rudarskih odpadkov s pomočjo recikliranja, ponovne uporabe ali regeneriranja teh odpadkov, če je to okolju prijazno, v skladu z obstoječimi okoljskimi standardi na ravni Skupnosti in po potrebi z drugimi zahtevami te direktive;

(c) zagotoviti kratkoročno in dolgoročno varno odstranjevanje rudarskih odpadkov, predvsem tako, da se upravljanje objekta za ravnanje z odpadki med obratovanjem in po zaprtju upošteva že pri načrtovanju in da se izbere projekt, ki:

(i) zahteva minimalno ali po možnosti nikakršno spremljanje stanja, nadzor in upravljanje zaprtega objekta za ravnanje z odpadki;

(ii) reprečuje ali vsaj zmanjšuje dolgoročne, škodljive vplive, ki jih je npr. mogoče pripisati širjenju onesnaževal zraka ali vode iz objekta za odlaganje odpadkov; ter

(iii) zagotavlja dolgoročno geotehnično obstojnost vseh pregrad ali jalovišč, ki se dvigujejo nad prvotno površino tal.

3 Načrt ravnanja z odpadki vsebuje najmanj naslednje:

(a) po potrebi predlagano klasifikacijo objektov za ravnanje z odpadki v skladu z merili iz Priloge III:

— v primeru, da se zahteva objekt za ravnanje z odpadki kategorije A, dokument, ki dokazuje, da so v skladu s členom 6(3) vzpostavljeni politika preprečevanja večjih nesreč, sistem obvladovanja varnosti za njeno izvajanje in načrt ukrepov v organizaciji ob nesrečah,

— če upravljavec meni, da objekt za ravnanje z odpadki kategorije A ni potreben, zadostne informacije, ki to utemeljujejo, vključno z oceno morebitne nevarnosti nesreče;

(b) opredelitev odpadkov v skladu s Prilogo II in oceno celotne količine rudarskih odpadkov, ki nastanejo med obratovanjem;

(c) opis postopka, pri katerem nastanejo takšni odpadki, in opis njihove morebitne nadaljnje predelave;

(d) opis, kako ima lahko odlaganje takšnih odpadkov škodljive učinke na okolje in zdravje ljudi ter katere preventivne ukrepe je treba sprejeti, da se čim bolj omilijo vplivi na okolje med obratovanjem in po zaprtju, vključno z vidiki iz člena 11(2)(a), (b), (d) in (e);

(e) predlagane postopke nadzora in spremljanja v skladu s členom 10, če je to primerno, in členom 11(2)(c);

(f) predlagani načrt postopkov za zaprtje, vključno s sanacijo, postopki po zaprtju in spremljanje v skladu s členom 12;

(g) ukrepe za preprečevanje poslabšanja stanja vod v skladu z Direktivo 2000/60/ES in za preprečevanje ali zmanjševanje onesnaževanja zraka in tal v skladu s členom 13;

(h) raziskavo stanja zemljišča, ki bo obremenjeno z objektom za odlaganje odpadkov.

Načrt ravnanja z odpadki vsebuje zadostne informacije, da lahko pristojni organ oceni sposobnost upravljavca uresničiti cilje načrta ravnanja z odpadki iz odstavka 2 in izpolniti svoje obveznosti iz te direktive. Načrt zlasti razloži, kako izbrana metoda iz odstavka 2(a)(i) izpolnjuje cilje načrta za ravnanje z odpadki, kot je določeno v odstavku 2(a).

4. Načrt ravnanja z odpadki se vsakih pet let pregleda in/ali po potrebi spremeni, če pride do znatnih sprememb pri obratovanju objekta za ravnanje z odpadki ali na odloženih odpadkih. O spremembah je treba uradno obvestiti pristojni organ.

5. Načrti, nastali na podlagi druge nacionalne zakonodaje ali zakonodaje Skupnosti, ki vsebujejo informacije, določene v odstavku 3, se lahko uporabijo, če se s tem izogne nepotrebnemu podvajanju informacij in dvojnemu delu upravljavca, vendar le, če je to v skladu z vsemi zahtevami odstavkov 1 do 4.

6. Pristojni organ odobri načrt ravnanja z odpadki na podlagi postopkov, o katerih odločajo države članice, in spremlja njegovo izvedbo.

Člen 6

Preprečevanje večjih nesreč in obveščanje

1. Ta člen velja za objekte za ravnanje z odpadki kategorije A, razen za objekte za ravnanje z odpadki, ki spadajo v področje uporabe Direktive 96/82/ES.

2. Brez poseganja v drugo zakonodajo Skupnosti, zlasti v direktivi 92/91/EGS in 92/104/EGS, države članice zagotovijo opredelitev nevarnosti večjih nesreč in vključitev potrebnih elementov pri načrtovanju, izgradnji, obratovanju, vzdrževanju in zaprtju objekta za ravnanje z odpadki ter njegovem upravljanju po zaprtju z namenom preprečiti takšne nesreče in omejiti njihove škodljive posledice za zdravje ljudi in/ali okolje, vključno s čezmejnimi vplivi.

3. Za namene zahtev iz odstavka 2 vsak upravljavec pred začetkom obratovanja pripravi politiko preprečevanja večjih nesreč za ravnanje z rudarskimi odpadki ter vzpostavi sistem obvladovanja varnosti za njeno izvajanje v skladu z vsebinami oddelka 1 Priloge I in načrt ukrepov v organizaciji ob nesrečah, vključno z ukrepi, ki jih je treba v primeru nesreče sprejeti na sami lokaciji.

V sklopu te politike upravljavec imenuje osebo, pristojno za varnost, ki bo odgovorna za izvajanje in periodični nadzor politike preprečevanja večjih nesreč.

Pristojni organ pripravi načrt ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah, ki opredeli, kako je treba ukrepati v primeru nesreče, ki se pripeti v okolici objekta. V okviru vloge za dovoljenje priskrbi upravljavec pristojnemu organu informacije, ki jih slednji potrebuje za pripravo navedenega načrta.

4. Cilji načrtov ukrepov ob nesrečah iz odstavka 3 so naslednji:

(a) omejiti in nadzorovati večje nesreče in druge nezgode z namenom, kar se da omejiti njihove učinke, zlasti pa škodo, ki jo povzročijo zdravju ljudi in okolju;

(b) izvesti ukrepe, ki so potrebni za varovanje zdravja ljudi in okolja pred učinki večjih nesreč in drugih nezgod;

(c) obvestiti zadevno javnost in pristojne službe ali organe v okolici;

(d) zagotoviti sanacijo, vzpostavitev prejšnjega stanja in čiščenje okolja po večji nesreči.

V primeru večje nesreče države članice zagotovijo, da upravljavec pristojnemu organu nemudoma posreduje vse informacije, ki pomagajo čim bolj omejiti posledice za zdravje ljudi ter oceniti in maksimalno omejiti dejanski ali morebitni obseg okoljske škode.

5. Države članice zagotovijo, da se zadevni javnosti zgodaj in dejansko ponudi možnost udeležbe pri pripravi ali pregledu načrta ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah, ki naj se pripravi v skladu z odstavkom 3. V ta namen se o vsakršnem takšnem predlogu obvesti zadevno javnost, ki ima na voljo tudi ustrezne informacije, med drugim informacije o pravici do sodelovanja v postopku odločanja in o pristojnem organu, na katerega lahko naslovi pripombe in vprašanja.

Države članice zagotovijo, da je zadevna javnost upravičena podati pripombe v razumnem času in da so njene pripombe pri odločitvi o načrtu ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah ustrezno upoštevane.

6. Države članice zagotovijo, da ima zadevna javnost brezplačno in neposredno na voljo informacije o varnostnih ukrepih ter potrebnem ukrepanju v primeru nesreče, ki zajemajo vsaj vsebine, podane v oddelku 2 Priloge I.

Te informacije se vsaka tri leta pregledajo in po potrebi posodobijo.

Člen 7

Vloga in dovoljenje

1. Noben objekt za ravnanje z odpadki ne sme obratovati, če nima dovoljenja pristojnega organa. Dovoljenje zajema vsebine, opredeljene v odstavku 2 tega člena, in v skladu z merili iz člena 9 jasno določa kategorijo objekta za ravnanje z odpadki.

Če dovoljenje, izdano na podlagi druge nacionalne zakonodaje ali zakonodaje Skupnosti, izpolnjuje vse zahteve iz tega člena, se lahko združi v eno samo dovoljenje, če se s takšnim formatom upravljavec ali pristojni organ lahko izogne odvečnemu podvajanju informacij in dvojnemu delu. Podrobnosti iz odstavka 2 so lahko zajete v enem samem dovoljenju ali več dovoljenjih, če so izpolnjene vse zahteve iz tega člena.

2. Vloga za dovoljenje vsebuje vsaj naslednje podatke:

(a) identiteto upravljavca;

(b) predlagano lokacijo objekta za ravnanje z odpadki, vključno z morebitnimi nadomestnimi lokacijami;

(c) načrt ravnanja z odpadki v skladu s členom 5;

(d) ustrezne ureditve glede finančne garancije ali enakovrednega jamstva, kakor je predvideno v členu 14;

(e) informacije s strani upravljavca v skladu s členom 5 Direktive 85/337/EGS ([1]), če ta direktiva zahteva presojo vplivov na okolje.

([1]) Direktiva Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje (UL L 175, 5.7.1985, str. 40). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2003/35/ES (UL L 156, 25.6.2003, str. 17).

3. Pristojni organ podeli dovoljenje zgolj, če je prepričan, da:

(a) upravljavec izpolnjuje ustrezne zahteve te direktive;

(b) ravnanje z odpadki ni v neposrednem nasprotju z izvajanjem ustreznega načrta ali načrtov ravnanja z odpadki iz člena 7 Direktive 75/442/EGS in izvajanja ne ovira kako drugače.

4. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da pristojni organi periodično ponovno preverijo in po potrebi posodobijo pogoje dovoljenja:

— če je prišlo do bistvenih sprememb v obratovanju objekta za ravnanje z odpadki ali na odloženih odpadkih,

— na podlagi rezultatov spremljanja stanja, o katerih poroča upravljavec v skladu s členom 11(3), ali inšpekcijskih nadzorov, izvedenih v skladu s členom 17,

— v luči izmenjave informacij o bistvenih spremembah v najboljši razpoložljivi tehnologiji v skladu s členom 21(3).

5. Informacije v dovoljenju, izdanemu v skladu s tem členom, so na voljo pristojnim statističnim uradom v državi članici in Skupnosti, če zanje zaprosijo v statistične namene. Občutljive informacije izključno poslovne narave, kakor so na primer informacije v zvezi s poslovnimi odnosi in strukturo stroškov ter o obsegu zalog mineralnih surovin, se ne objavijo.

Člen 8

Sodelovanje javnosti

1. Javnost se obvesti prek javnih objav ali drugih primernih načinov, na primer razpoložljivih elektronskih medijev, če so na voljo, že na začetni stopnji postopka izdaje dovoljenja in najpozneje takrat, ko jih je mogoče razumno posredovati, o naslednjih zadevah:

(a) vlogi za dovoljenje;

(b) če je primerno o dejstvu, da je odločitev o vlogi za dovoljenje odvisna od posvetovanja med državama članicama v skladu s členom 16;

(c) podatkih o pristojnih organih, odgovornih za odločanje, tistih, od katerih je mogoče dobiti ustrezne podatke, in tistih, ki jim je mogoče predložiti pripombe ali vprašanja, in podrobnostih o časovnih rokih za posredovanje pripomb ali vprašanj;

(d) naravi možnih odločitev;

(e) če je primerno o podrobnostih glede predloga za posodobitev dovoljenja ali pogojev dovoljenja;

(f) času in kraju oziroma načinu sporočanja pomembnih informacij;

(g) podrobnostih glede ureditve sodelovanja javnosti v skladu z odstavkom 7.

2. Države članice zagotovijo, da ima javnost v primernem roku na voljo naslednje informacije:

(a) v skladu z nacionalno zakonodajo osrednja poročila in nasvete, ki so bili posredovani pristojnemu organu v času, ko je bila javnost obveščena v skladu z odstavkom 1;

(b) v skladu z določbami Direktive 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju [1] vsakršne podatke ob podatkih, navedenih v odstavku 1 tega člena, ki se nanašajo na odločitev v skladu s členom 7 te direktive in ki postanejo dostopni šele potem, ko je javnost že obveščena v skladu z odstavkom 1 tega člena.

3. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, ki zagotavijo, da je javnost v skladu z odstavkom 1 tega člena obveščena o posodobitvi pogojev dovoljenja v skladu s členom 7(4).

4. Zadevna javnost ima pravico pred sprejetjem odločitve posredovati pristojnemu organu svoja mnenja in pripombe.

5. Rezultati posvetovanj, ki potekajo na podlagi tega člena, se ustrezno upoštevajo pri sprejemanju odločitve.

6. Ob sprejetju odločitve pristojni organ v skladu z ustreznimi postopki obvesti zadevno javnost in ji da na voljo naslednje informacije:

(a) vsebino odločitve, vključno z izvodom dovoljenja;

(b) razloge in premisleke, na podlagi katerih je bila odločitev sprejeta.

---

[1] UL L 41, 14.2.2003, str. 26.

7. Države članice določijo na podlagi tega člena podrobno ureditev glede sodelovanja javnosti, da se slednji omogočita dejanska priprava in sodelovanje.

Člen 9

Sistem klasifikacije za objekte za ravnanje z odpadki

Za namene te direktive razvrstijo pristojni organi objekt za ravnanje z odpadki kot objekt kategorije A na podlagi meril iz Priloge III.

Člen 10

Odkopani prostori

1. Države članice zagotovijo, da upravljavec pri zasipavanju odkopanih prostorov z rudarskimi odpadki, nastalimi bodisi pri površinskem bodisi podzemnem pridobivanju, v sanacijske in gradbene namene izvede ustrezne ukrepe, s katerimi:

(1) zagotovi stabilnost rudarskih odpadkov v skladu s členom 11(2);

(2) prepreči onesnaževanje tal, površinskih voda in podzemne vode v skladu s členom 13(1), (3) in (5);

(3) zagotovi spremljanje stanja rudarskih odpadkov in odkopanih prostorov v skladu s členom 12(4) in (5).

2. Direktiva 1999/31/ES se še nadalje uporablja, če je to primerno, za odpadke, ki niso rudarski odpadki, namenjeni zasipavanju odkopanih prostorov.

Člen 11

Gradnja in upravljanje objektov za ravnanje z odpadki

1. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da o upravljanju objekta za ravnaje z odpadki odloča za to pristojna oseba ter da je poskrbljeno za tehnični razvoj in usposabljanje osebja.

2. Pristojni organ se prepriča, da pri gradnji novega objekta za ravnanje z odpadki ali spreminjanju obstoječega objekta za ravnanje z odpadki upravljavec zagotovi naslednje:

(a) objekt za ravnanje z odpadki ima primerno lokacijo glede na obveznosti Skupnosti ali nacionalne obveznosti v zvezi z zaščitenimi območji in geološke, hidrološke, hidrogeološke, seizmične in geotehnološke pogoje in je načrtovan tako, da izpolnjuje potrebne pogoje za dolgoročno in kratkoročno preprečevanje onesnaževanja tal, zraka, podzemne vode ali površinskih voda, zlasti ob upoštevanju direktiv 76/464/EGS ([1]), 80/68/EGS ([2]) in 2000/60/ES, ter je zagotovljeno učinkovito zbiranje onesnaženih voda in izcednih voda, če in kadar to zahteva dovoljenje, in se – kolikor je to tehnično možno in ekonomsko izvedljivo – zmanjša erozija, ki jo povzročata veter in voda;

(b) objekt za ravnanje z odpadki je primerno grajen, se ustrezno upravlja in vzdržuje, da se zagotovi njegova fizikalna stabilnost in kratkoročno ali dolgoročno prepreči onesnaževanje oziroma kontaminacija tal, zraka, površinskih voda ali podzemne vode ter čim bolj omeji razvrednotenje krajine;

(c) obstajajo ustrezni načrti in ureditve za redno spremljanje stanja in inšpekcijski nadzor objekta za ravnanje z odpadki s strani pristojnih oseb in za ukrepanje v primeru dokazov, ki pričajo o nestabilnosti oziroma onesnaženju voda ali tal;

(d) obstaja ustrezna ureditev glede sanacije zemljišča in zaprtja objekta za ravnanje z odpadki;

(e) obstajajo ustrezne ureditve glede faze po zaprtju objekta za ravnanje z odpadki.

Vodi se evidenca o spremljanju stanja in inšpekcijskem nadzoru iz točke (c), ki se hrani skupaj z dokumentacijo dovoljenja, da se zagotovi ustrezen prenos informacij, zlasti v primeru zamenjave upravljavca.

3. Upravljavec nemudoma oziroma v vsakem primeru najkasneje v roku 48 ur uradno obvesti pristojni organ o vsakršnem dogodku, ki bi utegnil vplivati na stabilnost objekta za ravnanje z odpadki in o katerih koli pomembnih škodljivih vplivih na okolje, na katere opozorijo postopki nadzora ali spremljanja stanja objekta za ravnanje z odpadki. Po potrebi upravljavec izvede načrt ukrepov v organizaciji ob nesrečah in sledi vsem drugim navodilom pristojnega organa glede potrebnih ukrepov za izboljšanje stanja.

([1]) Direktiva Sveta 76/464/EGS z dne 4. maja 1976 o onesnaževanju pri odvajanju nekaterih nevarnih snovi v vodno okolje Skupnosti (UL L 129, 18.5.1976, str. 23). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2000/60/ES.

([2]) Direktiva Sveta 80/68/EGS z dne 17. decembra 1979 o varstvu podzemne vode pred onesnaževanjem z določenimi nevarnimi snovmi (UL L 20, 26.1.1980, str. 43). Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 91/692/EGS (UL L 377, 31.12.1991, str. 48).

Upravljavec krije stroške potrebnih ukrepov.

Upravljavec pogosto, kakor določi pristojni organ, in vsekakor vsaj enkrat letno pristojnemu organu sporoči vse rezultate spremljanja stanja na podlagi zbirnih podatkov, da dokaže izpolnjevanje pogojev dovoljenja in da se izpopolni znanje o obnašanju odpadkov in objektov za ravnanje z odpadki. Na podlagi tega poročila se lahko pristojni organ odloči, da je potrebna potrditev s strani neodvisnega strokovnjaka.

Člen 12

Postopki zaprtja in upravljanja po zaprtju objektov za ravnanje z odpadki

1. Države članice sprejmejo ukrepe za zagotovitev skladnosti z odstavki 2 do 5.

2. Objekt za ravnanje z odpadki začne postopek zaprtja šele takrat, ko je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

(a) izpolnjeni so ustrezni pogoji, opredeljeni v dovoljenju;

(b) na zahtevo upravljavca pristojni organ izda pooblastilo;

(c) pristojni organ izda v ta namen utemeljeno odločbo.

3. Objekt za ravnanje z odpadki se šteje za dokončno zaprtega šele takrat, ko pristojni organ brez nepotrebnega odlašanja izvede zadnji inšpekcijski pregled lokacije, oceni vsa poročila, ki jih je predložil upravljavec, potrdi, da je zemljišče, na katerega vpliva objekt za ravnanje z odpadki, sanirano, ter upravljavcu sporoči, da je zaprtje odobreno.

S to odobritvijo se obveznosti upravljavca, ki izhajajo iz pogojev dovoljenja ali drugih zakonskih predpisov, nikakor ne zmanjšajo.

4. Upravljavec je po dokončnem zaprtju objekta za ravnanje z odpadki in brez poseganja v kakršno koli zakonodajo Skupnosti ali zakonodajo držav članic glede odgovornosti imetnika odpadkov odgovoren za njegovo vzdrževanje, spremljanje stanja in nadzorovanje in korektivne ukrepe v fazi po zaprtju, dokler to zahteva pristojni organ, upoštevajoč vrsto in trajanje nevarnosti, razen če se pristojni organ ne odloči prevzeti teh nalog od upravljavca.

5. Upravljavec med drugim spremlja fizikalno in kemično stabilnost objekta za ravnanje z odpadki in kar se da omeji vsakršne negativne vplive na okolje, zlasti glede površinskih voda in podzemne vode, če pristojni organ meni, da je po zaprtju objekta za izpolnitev ustreznih okoljskih standardov iz zakonodaje Skupnosti, zlasti tistih v direktivah 76/464/EGS, 80/68/EGS in 2000/60/ES, to potrebno; z zagotovitvijo:

(a) spremljanja in vzdrževanja vseh strukturnih delov objekta z nadzornimi in merilnimi napravami, ki so vedno pripravljene za uporabo;

(b) čistosti in pretočnosti prelivnih in odtočnih kanalov, kjer je to potrebno.

6. Upravljavec po zaprtju objekta za ravnanje z odpadki nemudoma uradno obvesti pristojni organ o dogodkih ali razvoju dogodkov, ki utegnejo vplivati na stabilnost objekta za ravnanje z odpadki, in o vseh pomembnih škodljivih vplivih na okolje, ki jih razkrijejo ustrezni postopki nadzora in spremljanja stanja. Upravljavec po potrebi izvaja načrt ukrepov v organizaciji ob nesrečah in sledi vsem drugim navodilom pristojnega organa glede potrebnih ukrepov za izboljšanje stanja.

Upravljavec krije stroške potrebnih ukrepov.

Upravljavec v primeru in ob pogostnosti, ki ju določi pristojni organ, sporoča vse rezultate spremljanja stanja na podlagi zbirnih podatkov, da dokaže izpolnjevanje pogojev dovoljenja in da se izpopolni znanje o obnašanju odpadkov in objektov za ravnanje z odpadki.

Člen 13

Preprečevanje poslabšanja stanja vod ter onesnaževanja zraka in tal

1. Pristojni organ se prepriča, da je upravljavec sprejel ustrezne ukrepe, s katerimi izpolnjuje okoljske standarde Skupnosti, zlasti da v skladu z Direktivo 2000/60/ES prepreči poslabšanje sedanjega stanja voda, med drugim tako da:

(a) oceni možnost nastajanja izcednih voda, vključno z vsebnostjo onesnaževalca v izcednih vodah, pri odloženih odpadkih med obratovanjem in v fazi po zaprtju objekta za ravnanje z odpadki in določi vodno bilanco objekta;

(b) prepreči ali kar se da omeji nastajanje izcednih voda ter kontaminacijo površinskih voda ali podzemne vode in tal z odpadki;

(c) zbira in očisti kontaminirane vode in izcedne vode iz objektov za ravnanje z odpadki, tako da ustrezajo standardom za njihov izpust.

2. Pristojni organ zagotovi, da je upravljavec sprejel ustrezne ukrepe za preprečevanje ali zmanjšanje emisij prahu in plina.

3. Če se je pristojni organ na podlagi ocene tveganja za okolje, upoštevaje zlasti direktive 76/464/EGS, 80/68/EGS in 2000/60/ES, odločil, da zbiranje in čiščenje izcednih voda ni potrebno, ali če je bilo ugotovljeno, da objekt za ravnanje z odpadki ne predstavlja potencialne nevarnosti za tla, podzemno vodo ali površinske vode, se lahko zahteve pod točkama (b) in (c) odstavka 1 ustrezno omilijo ali odpravijo.

4. Države članice postavijo upravljavcu pogoj, da izpolnjuje ustrezne zahteve direktiv 76/464/EGS, 80/68/EGS in 2000/60/ES za odstranjevanje rudarskih odpadkov v trdni ali tekoči obliki oziroma v obliki mulja v kakršno koli sprejemno vodno telo, ki ni zgrajeno za odlaganje rudarskih odpadkov.

5. V primeru zasipavanja odkopanih prostorov z rudarskimi odpadki, nastalimi bodisi pri površinskem bodisi podzemnem pridobivanju, ki se lahko zapolnijo z vodo po zaprtju, upravljavec sprejme potrebne ukrepe za preprečevanje ali zmanjševanje poslabšanja stanja vode in onesnaževanja tal v skladu z odstavkoma (1) in (3). Upravljavec zagotovi pristojnim organom potrebne informacije za zagotovitev skladnosti z obvezami Skupnosti, zlasti s tistimi iz Direktive 2000/60/ES.

6. V primeru, da je v usedalnem bazenu prisoten cianid, upravljavec z uporabo najboljše razpoložljive tehnologije zagotovi, da se koncentracija lahko sprostljivega cianida v usedalnem bazenu zniža na najnižjo možno raven, v vsakem primeru pa na objektih za ravnanje z odpadki, za katera je bilo izdano dovoljenje pred 1. majem 2008 ali so na ta datum že obratovali, koncentracija lahko sprostljivega cianida na točki izpusta jalovine iz predelovalnega obrata v usedalni bazen ne presega 50 ppm od 1. maja 2008, 25 ppm od 1. maja 2013, 10 ppm od 1. maja 2018 in 10 ppm na objektih za ravnanje z odpadki, ki jim je dovoljenje izdano po 1. majem 2008.

Na zahtevo pristojnega organa upravljavec s pomočjo ocene tveganja, ki upošteva na lokacijo vezane pogoje, dokaže, da navedenih mejnih koncentracij ni treba dodatno znižati.

Člen 14

Finančna garancija

1. Pristojni organ pred začetkom vsakršne dejavnosti, ki vključuje odlaganje odpadkov na objektu za ravnanje z odpadki, zahteva finančno garancijo (npr. v obliki pologa, vključno z vzajemnim zajamčenim kapitalom, financiranim s strani industrije) ali enakovredno jamstvo v skladu s postopki, o katerih odločajo države članice, da:

(a) se izpolnijo vse obveznosti, vključno s tistimi, ki se nanašajo na ukrepe po zaprtju, iz dovoljenja, izdanega po tej direktivi;

(b) so sredstva za sanacijo zemljišča, na katerega neposredno vpliva objekt za ravnanje z odpadki, kakor je opisano v načrtu za ravnanje z odpadki, pripravljenim v skladu s členom 5 in zahtevanim z dovoljenjem iz člena 7, takoj na voljo.

2. Izračun garancije iz odstavka 1 temelji na naslednjem:

(a) verjetnih vplivih objekta za ravnanje z odpadki na okolje, upoštevajoč zlasti kategorijo objekta za odstranjevanja odpadkov, značilnosti odpadkov in nadaljnjo rabo saniranega zemljišča;

(b) domnevi, da bo vsa sanacijska dela ocenila in izvedla neodvisna, za to ustrezno usposobljena tretja oseba.

3. Višina garancije se periodično prilagaja v skladu s sanacijskimi deli, ki jih je treba izvesti na zemljišču, na katerega vpliva objekt za ravnanje z odpadki, kot je opisano v načrtu za ravnanje z odpadki, pripravljenim v skladu s členom 5 in zahtevanim z dovoljenjem iz člena 7.

4. Če pristojni organ v skladu s členom 12(3) odobri zaprtje, zagotovi upravljavcu pisno izjavo, s katero ga razreši obveznosti garancije iz odstavka 1 tega člena, vendar ne obveznosti glede obveznosti v fazi po zaprtju iz člena 12(4).

Člen 15

Okoljska odgovornost

V Prilogi III Direktive 2004/35/ES se doda naslednja točka:

„13. Ravnanje z mineralnimi odpadki v skladu z Direktivo 2006/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti (*).

(*) UL L 102, 11.4.2006, str. 15“.

Člen 16

Čezmejni učinki

1. Če se država članica, v kateri se nahaja objekt za ravnanje z odpadki, zaveda, da utegne obratovanje objekta za ravnanje z odpadki kategorije A imeti škodljive učinke na okolje druge države članice in posledično povzročiti tveganja za zdravje ljudi v tej državi, ali če to zahteva država članica, ki bi utegnila biti prizadeta, posreduje država članica, na ozemlju katere je bila predložena vloga za izdajo dovoljenja po členu 7, drugi državi članici informacije, pridobljene po tem členu, takrat, ko so dostopne tudi njenim državljanom.

Takšne informacije služijo kakor podlaga za vsa potrebna posvetovanja v okviru dvostranskih odnosov med dvema državama članicama na osnovi vzajemnosti in enakovrednosti.

2. Države članice v okviru medsebojnih dvostranskih odnosov zagotovijo, da ima v primerih iz odstavka 1 tudi zadevna javnost države članice, ki bi utegnila biti prizadeta, na voljo primeren čas za preučitev vlog, tako da bo imela pravico podati pripombe, preden pristojni organ sprejme odločitev.

3. Države članice zagotovijo, da se v primeru nesreče, ki je prizadela objekt za ravnanje z odpadki, kakor je določeno v odstavku 1 tega člena, informacije, ki jih upravljavec v skladu s členom 6(4) poda pristojnemu organu, nemudoma posredujejo drugi državi članici, da se pomaga čim bolj omejiti posledice nesreče za zdravje ljudi ter oceni in zmanjša obseg dejanske in potencialne okoljske škode.

Člen 17

Inšpekcijski nadzor pristojnega organa

1. Pred začetkom odlaganja in pozneje v rednih časovnih presledkih, vključno s fazo po zaprtju, ki jih določi zadevna država članica, pristojni organ izvaja inšpekcijski nadzor na vseh objektih za ravnanje z odpadki iz člena 7, da se zagotovi izpolnjevanje ustreznih pogojev iz dovoljenja. Pozitivna ugotovitev v nobenem primeru ne zmanjšuje odgovornosti upravljavca, ki izhaja iz pogojev dovoljenja.

2. Države članice od upravljavca zahtevajo, da vodi ažurno evidenco zapisov o vseh postopkih ravnanja z odpadki in so ti zapisi na voljo pristojnemu organu za inšpekcijski nadzor ter da zagotovi v primeru zamenjave upravljavca med obratovanjem objekta za ravnanje z odpadki ustrezen prenos pomembnih ažurnih informacij in zapisov, ki se nanašajo na objekt za ravnanje z odpadki.

Člen 18

Obveznost poročanja

1. Države članice vsake tri leta pošljejo Komisiji poročilo o izvajanju te direktive. Poročilo se pripravi na podlagi vprašalnika ali predloge, ki jo sprejme Komisija v skladu s postopkom iz člena 23(2). Poročilo se pošlje Komisiji najpozneje v devetih mesecih po izteku triletnega obdobja, ki je zajeto v poročilu.

Komisija objavi poročilo o izvajanju te direktive v devetih mesecih po prejemu poročil držav članic.

2. Vsako leto pošljejo države članice Komisiji informacije o dogodkih, o katerih poročajo upravljavci v skladu s členoma 11(3) in 12(6). Komisija da te informacije na razpolago državam članicam, če to zahtevajo. Brez poseganja v zakonodajo Skupnosti o dostopu javnosti do informacij o okolju države članice dajo zadevni javnosti na razpolago informacije, če to zahteva.

Člen 19

Kazni

Države članice določijo kazni za kršitve določb nacionalnega prava, sprejetih v skladu s to direktivo, in sprejmejo vse potrebne ukrepe, da zagotovijo njihovo izvajanje. Predpisane kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Člen 20

Popis zaprtih objektov za ravnanje z odpadki

Države članice zagotovijo pripravo in redno posodabljanje popisa zaprtih objektov za ravnanje z odpadki (vključno z opuščenimi objekti za ravnanje z odpadki), ki se nahajajo na njihovem ozemlju in povzročajo resne negativne vplive na okolje ali utegnejo srednjeročno ali kratkoročno postati resna grožnja za zdravje ljudi ali okolje. Takšen popis, ki bo dosegljiv javnosti, se pripravi v roku štirih let od 1. maja 2012, upoštevajoč metodologije iz člena 21, če so na voljo.

Člen 21

Izmenjava informacij

1. Komisija, ki ji pomaga Odbor iz člena 23, zagotovi, da prihaja do ustrezne izmenjave tehničnih in znanstvenih informacij med državami članicami, katere namen je razviti metodologije glede:

(a) izvajanje člena 20;

(b) sanacije zaprtih objektov za ravnanje z odpadki, ki so opredeljeni v členu 20, da se izpolnijo zahteve člena 4. Takšne metodologije omogočajo vzpostavitev najprimernejših postopkov za oceno tveganja in sanacijskih ukrepov, ob upoštevanju različnih geoloških, hidroloških in klimatskih značilnosti v Evropi.

2. Države članice zagotovijo, da pristojni organ sledi razvoju najboljše razpoložljive tehnologije ali je o tem obveščen.

3. Komisija organizira izmenjavo informacij med državami članicami in zadevnimi organizacijami o najboljši razpoložljivi tehnologiji, z njo povezanem spremljanju stanja in njenem razvoju. Komisija objavi rezultate izmenjave informacij.

Člen 22

Izvedba in sprememba ukrepov

1. Komisija do 1. maja 2008 sprejme v skladu s postopkom iz člena 23(2) določbe, ki zadevajo naslednje točke, pri čemer prednostno upošteva točke (e), (f) in (g):

(a) uskladitev in redno pošiljanje informacij iz členov 7(5) in 12(6);

(b) izvajanje člena 13(6), vključno s tehničnimi zahtevami glede opredelitve lahko sprostljivega cianida in metode njegovega merjenja;

(c) tehnične smernice za določitev finančne garancije v skladu z zahtevami člena 14(2);

(d) tehnične smernice za inšpekcijski nadzor v skladu s členom 17;

(e) dopolnitev tehničnih zahtev za opredelitev odpadkov, podano v Prilogi II;

(f) razlago opredelitve iz točke 3 člena 3;

(g) razlago meril za klasifikacijo objektov za ravnanje z odpadki v skladu s Prilogo III;

(h) določitev usklajenih standardov za metode vzorčenja in analiziranja, ki so potrebne za tehnično izvajanje te direktive.

2. Vsakršne nadaljnje spremembe, potrebne za prilagajanje prilog znanstvenemu in tehničnemu napredku, Komisija sprejme v skladu s postopkom iz člena 23(2).

Namen teh sprememb je doseči visoko raven varstva okolja.

Člen 23

Odbor

1. Komisiji pomaga Odbor iz člena 18 Direktive 75/442/EGS, v nadaljnjem besedilu „odbor“.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES znaša tri mesece.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

Člen 24

Prehodna določba

1. Države članice zagotovijo, da objekti za ravnanje z odpadki, ki so jim bila izdana dovoljenja ali so že obratovali dne 1. maja 2008, izpolnjujejo določbe te direktive do 1. maja 2012, razen objektov iz člena 14(1), kateri morajo izpolnjevati določbe do 1. maja 2014, in objektov iz člena 13(6), kateri morajo izpolnjevati določbe v skladu s časovnim razporedom iz te direktive.

2. Odstavek 1 ne velja za objekte za ravnanje z odpadki, ki so bili zaprti do 1. maja 2008.

3. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da se od 1. maja 2008 in ne glede na kakršno koli zaprtje objekta za odlaganje odpadkov po tem dnevu in pred 1. majem 2008 z rudarskimi odpadki ravna na način, ki ne vpliva na izpolnitev zahtev člena 4(1) te direktive in drugih uporabnih okoljskih zahtev iz zakonodaje Skupnosti, vključno z Direktivo 2000/60/ES.

4. Členi 5, 6(3) do (5), 7, 8, 12(1) in (2) ter 14(1) do (3) se ne uporabljajo za objekte za ravnanje z odpadki:

— ki so prenehali sprejemati odpadke pred 1. majem 2006,

— ki zaključujejo postopke zaprtja v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo ali zakonodajo Skupnosti ali programi, ki jih je potrdil pristojni organ,

— ki se bodo dejansko zaprli do 31. decembra 2010.

Države članice do 1. avgusta 2008 uradno obvestijo Komisijo o takšnih primerih in zagotovijo, da upravljanje teh objektov ne ovira doseganja ciljev te direktive, zlasti ciljev člena 4(1), in

ciljev druge zakonodaje Skupnosti, vključno z Direktivo 2000/60/ES.

Člen 25

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, ki so potrebni za uskladitev s to direktivo, do 1. maja 2008. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Načine sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice predložijo Komisiji besedila določb predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 26

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 27

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 15. marca 2006

Za Evropski parlament
Predsednik
J. BORRELL FONTELLES

Za Svet
Predsednik
H. WINKLER

PRILOGA I

Politika preprečevanja večjih nesreč in informacije, ki jih je treba sporočiti zadevni javnosti

1. Politika preprečevanja večjih nesreč

Politika upravljavca za preprečevanje večjih nesreč in njegov sistem obvladovanja varnosti morata biti sorazmerna z nevarnostjo večjih nesreč, ki jo predstavlja objekt za ravnanje z odpadki. Za njuno izvajanje je treba upoštevati vsebine v nadaljevanju:

(1) politika preprečevanja večjih nesreč naj vsebuje splošne cilje in načela ukrepanja upravljavca glede obvladovanja nevarnosti večjih nesreč;

(2) sistem obvladovanja varnosti naj vsebuje tisti del splošnega sistema vodenja in upravljanja, ki se nanaša na organiziranost, odgovornosti, dejavnosti, postopke, procese in vire za določanje in izvajanje politike preprečevanja večjih nesreč;

(3) sistem obvladovanja varnosti naj obravnava naslednje zadeve:

(a) organizacija in osebje – vloge in odgovornosti osebja, vključenega na vseh ravneh organizacije v obvladovanje večjih nevarnosti; ugotavljanje potreb po usposabljanju tega osebja in zagotavljanje tega usposabljanja; vključitev zaposlenih in po potrebi tudi podizvajalcev;

(b) ugotavljanje in oceno večjih nevarnosti – sprejetje in izvajanje postopkov za sistematično ugotavljanje večjih nevarnosti, ki nastanejo pri rednem ali izrednem obratovanju, ter oceno njihove verjetnosti in resnosti;

(c) nadzor obratovanja – sprejetje in izvajanje postopkov in navodil za varno obratovanje, vključno z vzdrževanjem obrata, procesi, opremo in začasnimi zaustavitvami;

(d) obvladovanje sprememb – sprejetje in izvajanje postopkov za načrtovanje sprememb na objektih za ravnanje z odpadki ali za načrtovanje novih objektov;

(e) načrtovanje za primer nesreče – sprejetje in izvajanje postopkov za sistematično ugotavljanje predvidljivih nesreč ter postopkov za pripravo, preizkušanje in pregled načrtov za ukrepe ob takšnih nesrečah;

(f) spremljanje stanja in nadzor – sprejetje in izvajanje postopkov za tekoče ocenjevanje skladnosti s cilji iz politike upravljavca za preprečevanje večjih nesreč in iz sistema obvladovanja varnosti ter mehanizmov za preiskave in korektivno ukrepanje ob neskladnosti. Postopki naj vključujejo sistem upravljavca za poročanje o večjih nesrečah ali skorajšnjih nesrečah, zlasti tistih, ki vključujejo odpoved zaščitnih ukrepov in njihovo preiskavo in nadaljnje ukrepanje na podlagi pridobljenih novih spoznanj;

(g) revizijo in pregled – sprejetje in izvajanje postopkov za redno sistematično ocenjevanje politike upravljavca za preprečevanje večjih nesreč ter učinkovitosti in primernosti sistema obvladovanja varnosti; dokumentiran pregled izvajanja politike in sistema obvladovanja varnosti ter njuno posodabljanje, ki ga izvaja vodstvo organizacije.

2. Informacije, ki jih je treba sporočiti zadevni javnosti

(1) ime upravljavca in naslov objekta za ravnanje z odpadki;

(2) položaj osebe, ki daje informacije;

(3) potrditev, da za objekt za ravnanje z odpadki veljajo predpisi in/ali upravne določbe za izvajanje te direktive in po potrebi da so bile informacije o elementih iz člena 6(2) predložene pristojnemu organu;

(4) jasno in enostavno obrazložitev ene ali več dejavnosti, ki se izvajajo na objektu;

(5) običajna imena ali splošna imena ali skupino nevarnosti snovi in pripravkov, navzočih v objektu za ravnanje z odpadki, ki lahko povzročijo večjo nesrečo, z navedbo njihovih glavnih nevarnih lastnosti;

(6) splošne informacije v zvezi z vrsto nevarnosti večjih nesreč, vključno z njihovimi možnimi posledicami za okoliško prebivalstvo in okolje;

(7) ustrezne informacije o tem, kako je treba okoliško prebivalstvo opozoriti in obvestiti ob večji nesreči;

(8) ustrezne informacije o tem, kako mora ukrepati in kako se mora vesti zadevno prebivalstvo ob večji nesreči;

(9) potrditev, da mora upravljavec izvesti ustrezna opravila na objektu, zlasti v povezavi s službami za ukrepanje ob nesrečah, pri reševanju večjih nesreč in zmanjševanju njihovih učinkov;

(10) navedbo načrta ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah, izdelanega za odpravljanje posledic nesreč zunaj objekta. Ta navedba naj vsebuje nasvete v zvezi s sodelovanjem pri navodilih ali zahtevah služb za ukrepanje ob nesrečah v času nesreče;

(11) podrobnosti o tem, kje je mogoče dobiti nadaljnje pomembne informacije, z upoštevanjem zahtev o zaupnosti, ki jih določa nacionalna zakonodaja.

PRILOGA II

Opredelitev odpadkov

Odpadki, ki se odlagajo na objektih, so takšni, da je mogoče zagotoviti dolgoročno fizikalno in kemično stabilnost objekta in preprečiti večje nesreče. Opredelitev odpadkov vključuje po potrebi in v skladu s kategorijo objekta za ravnanje z odpadki odpadkov naslednje vidike:

(1) opis pričakovanih fizikalnih in kemičnih lastnosti odpadkov, ki se odlagajo kratkoročno in dolgoročno, s posebnim poudarkom na njihovi obstojnosti v površinskih atmosferskih/vremenskih razmerah, ob upoštevanju vrste pridobljenega minerala ali mineralov in narave mineralov v krovnini in/ali jalovih mineralov, ki se odstranijo med izkopavanjem;

(2) klasifikacijo odpadkov v skladu z ustreznim vnosom v Odločbi 2000/532/ES ([1]), s posebnim upoštevanjem njihovih negativnih značilnosti;

(3) opis kemičnih snovi, ki se uporabljajo za bogatenje mineralnih surovin, in njihovo obstojnost;

(4) opis načina odlaganja;

(5) sistem za prevoz odpadkov.

PRILOGA III

Merila za klasifikacijo objektov za ravnanje z odpadki

Objekt za ravnanje z odpadki spada v kategorijo A, če:

— je iz ocene tveganja, ki upošteva dejavnike, kakršni so npr. sedanja ali bodoča velikost objekta za ravnanje z odpadki, njegova lokacija in vplivi na okolje, razvidno, da bi okvara ali nepravilno obratovanje, kakor je npr. zrušitev jalovišča ali porušitev pregrade, lahko povzročilo večjo nesrečo,

— so v njem odpadki, ki v skladu z Direktivo 91/689/EGS ob preseganju določene mejne vrednosti veljajo za nevarne, ali

— so v njem snovi ali pripravki, ki v skladu z Direktivo 67/548/EGS ali Direktivo 1999/45/ES ob preseganju določene mejne vrednosti veljajo za nevarne.

([1]) Odločba Komisije 2000/532/ES z dne 3. maja 2000 o nadomestitvi Odločbe 94/3/ES o oblikovanju seznama odpadkov skladno s členom 1(a) Direktive Sveta 75/442/EGS o odpadkih in Odločbe Sveta 94/904/ES o oblikovanju seznama nevarnih odpadkov skladno s členom 1(4) Direktive Sveta 91/689/EGS o nevarnih odpadkih (UL L 226, 6.9.2000, str. 3). Odločba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Odločbo Sveta 2001/573/ES (UL L 203, 28.7.2001, str. 18).